

oud nieuws

Uitgegeven door de historische vereniging van Krimpen aan de Lek 'Crempene'

Nr. 25, juli 2021

Beste Crempenaren,

Eindelijk kunnen, we zoals het zich nu laat aanzien, na een periode van bijna 1½ jaar stilstand de draad van ons verenigingsleven weer oppakken.

Dat betekent onder meer dat de maandelijkse vrijdagmiddag bijeenkomsten in de bibliotheek weer doorgang kunnen vinden. Ook aan de Open Monumentendag hopen we als vanouds aandacht te schenken. Over het wel of niet doorgaan van de excursie hebben we nog geen besluit kunnen nemen. Wel vragen we u de avond van **3 november** te reserveren voor onze najaarsvergadering. De spreker van die avond is Sander Wassing. We hebben hem een aantal jaren geleden al leren kennen als een boeiend spreker. Hij neemt ons 3 november mee naar het Krimpen aan de Lek aan het eind van de achttiende eeuw.

Vanwege het vervallen van de voorjaarsvergadering treft u in deze nieuwsbrief wederom een aantal bestuursmededelingen aan.

Het thema van deze nieuwsbrief is de eeuwenlange betrokkenheid van onze Krimpense voorouders bij de zeevaart. Uit de vroegst betrouwbare archiefgegevens weten we dat in 1514 circa een derde van de beroepsbevolking hun brood verdiende op zee, dat wil zeggen met de handelsvaart en de haringvisserij. Het verhaal beperkt zich tot de zeevaart in Europese wateren. De vaart op de wereldzeeën en de walvisvaart komen dus niet aan bod.

De tweede bijdrage in deze nieuwsbrief is nauw verwant aan de zeevaart. Er waren in Krimpen aan de Lek namelijk ook de nodige mensen bezig in beroepen die rechtstreeks met de scheepvaart te maken hadden. Denk aan scheepmakers, zeilmakers, touwslagers en blokmakers. Zo'n 120 jaar geleden waren er in Krimpen bijvoorbeeld 9 blokmakerijen. Aan 3 blokmakerijen die ook in meer recentere tijd nog bestonden besteden we in dit nummer aandacht.

Veel leesplezier toegewenst,
namens het bestuur, voorzitter Hans Dekker

Bestuursmededelingen:

Bestuursverkiezing

Door het wegvallen van de voorjaarsvergaderingen 2020 en 2021, waardoor een aantal bestuurlijke besluiten niet konden worden genomen, hebben wij in de vorige nieuwsbrief gevraagd of u in kon stemmen met de herverkiezing van onze bestuursleden Gijs Moerkerken en Roland Baas, die in het voorjaar 2020 aftredend waren. Van de gelegenheid tegenkandidaten te stellen werd geen gebruik gemaakt, ook werd er geen bezwaar gemaakt tegen de voordracht. Dit betekent dat beide heren zijn herbenoemd tot voorjaar 2024. Ook tegen de voordracht van Frits Vermaat als nieuw bestuurslid per voorjaar 2021 werd geen bezwaar gemaakt noch een tegenkandidaat gesteld, zodat hij tot voorjaar 2025 benoemd is als bestuurslid.

Wet WBTR

Vanaf 1 juli 2021 geldt voor alle verenigingen de nieuwe Wet bestuur en toezicht rechtspersonen (WBTR). Deze wet stelt eisen aan besturen en dus ook aan bestuursleden. Een belangrijk element is de uitgebreide

persoonlijke hoofdelijke aansprakelijkheid van bestuursleden als er iets niet in orde is. In meer algemene zin richt de wet zich op de kwaliteit van het bestuurlijk proces. Bestuursleden maken met elkaar afspraken wat zij verstaan onder goed bestuur en hoe zij daar in de dagelijkse praktijk invulling aan geven.

Een driemanschap uit ons midden, Riet Visser-Bouter, Roland Baas en Henk Hofwegen (onder leiding van laatstgenoemde en met professionele hulp), heeft er voor gezorgd dat het bestuurlijke proces in een werkboek vorm heeft gekregen. Voor de formele en juridische vastlegging is binnen een maximale termijn van 5 jaar nog een wijziging van de statuten verplicht.

Voor inzage in het werkboek kunt u contact opnemen met de secretaris, Henk Hofwegen.

Nieuw bestuurslid Frits Vermaat stelt zich voor.

Vorig jaar werd ik gepolst door Hans Dekker om een openstaande vacature in het bestuur van Crempene te vervullen. Ik heb daar enige tijd over nagedacht en me beschikbaar gesteld. Inmiddels ben ik online aan u allen voorgesteld als kandidaat-bestuurslid met een positieve uitkomst, waarvoor dank.

Voor velen van u ben ik bekend als Frits Vermaat van de 'muziek', Crescendo natuurlijk.

Dit jaar was ik 60 jaar lid en ongeveer de helft daarvan bestuurslid. Het toeval wilde dat op het moment dat Hans mij bezocht, het archief van Crescendo aan mij was toevertrouwd.

Het eerste raakvlak was daar. Een echte kennismaking met het bestuur heeft nog niet plaatsgevonden door Corona, wel mailcontact en via rondzendingen van stukken.

Ik verheug me dan ook op het bijwonen van mijn eerste bestuursvergadering en u allen op de eerstvolgende ledenvergadering te mogen begroeten.

Met vriendelijke groet,
Frits Vermaat

Krimpenaren op de Europese Vaart

door Hans Dekker

De relatie die Krimpen heeft met Europa moeten we vooral zoeken in de ligging aan het water en als uitvloeisel daarvan onze betrokkenheid bij de scheepvaart, de Europese Vaart.

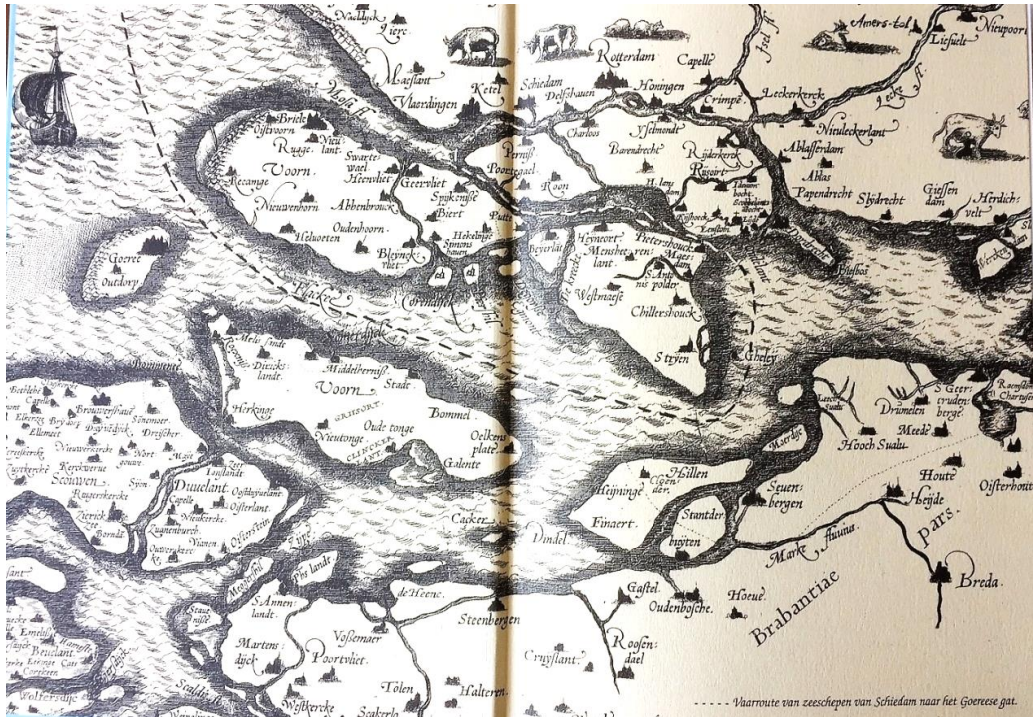
Terwijl in heel West-Europa, en ook in delen van wat later Nederland zou gaan heten, in de 11^e en 12^e eeuw een proces van verstedelijking op gang was gekomen, was Holland nog volledig een agrarisch gebied gebleven. Handelsschepen die over de Hollandse rivieren voeren hadden hier aan land nog niets te zoeken.

Maar dan beginnen zich in de 13^e eeuw een aantal gunstig gelegen veen ontginningen (d.w.z. op een kruispunt van waterwegen, vaak de uitstroom van een veenstroom op de rivier) te ontwikkelen. Waarom dit in Crempene niet is gebeurd is niet zo goed verklaarbaar. Het mondingsgebied van de Rijn (Lek, Merwede, Hollandse IJssel) en de Maas was immers uitermate gunstig gelegen.

De Krimpenaren van toen zullen echter wel zicht hebben gehad op een vrij druk scheepvaartverkeer. Dit volgt uit het feit dat al rond het jaar 1000 door graaf Dirk III aantrekkelijk werd gevonden om tol te gaan heffen bij de monding van de Merwede. Daar was toen al druk scheepvaartverkeer tussen Keulen en Engeland, het begin van de Europese Vaart. Niet bekend is of in die vroege eeuwen al Krimpenaren hun boerenbestaan hebben opgegeven voor het werk op deze Europese Vaart.

Behalve de handelsvaart (vervoer van graan, wijn, ijzer, zout, laken, etc.) kan ook de zeevisserij, waarbij de haringvangst het belangrijkste was, als Europese Vaart worden gezien.

Ondanks het feit dat concrete gegevens over onze betrokkenheid bij deze vaart vóór het jaar 1500 ontbreken, is het wel zeker dat zich al Krimpenaren op zee bevonden. Afgezien van de daadwerkelijke aanwezigheid op zee was zeker de zeevisserij ook in een ander opzicht van belang voor ons dorp. De teelt van hennep, die een essentieel gedeelte van het boerenbedrijf in ons dorp vormde, stond namelijk vrijwel volledig in dienst van de visserij. Zonder hennep geen touw, geen zeilen, geen netten.

Route vanuit Krimpen aan de Lek naar zee ging via Hellevoetsluis
 Uit boek 'Ter walvisvaart' van Jan Blom

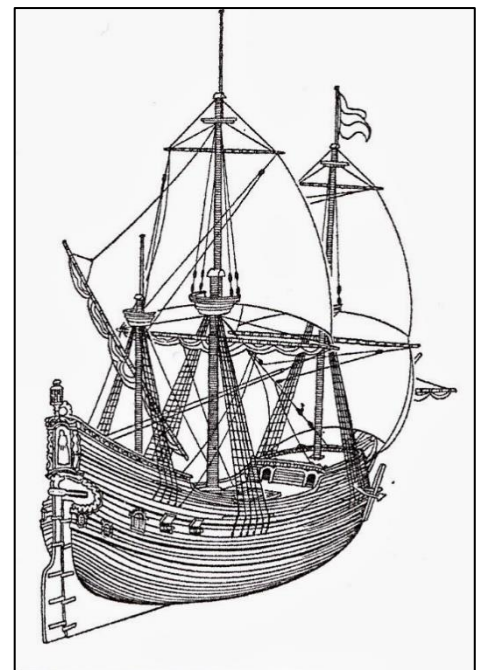
Het eerste goede overzicht van de bezigheden van de beroepsbevolking in Krimpen krijgen we uit de zgn. 'Informacie upt stuck van de Verpondinghe' van 1514. Deze 'Informacie' was een verzameling van gegevens over de welstand van de bevolking op basis waarvan belasting kon worden geheven. Hierin vinden we o.a. terug dat een derde van de beroepsbevolking op zee hun brood verdiende, dat is ongeveer net zoveel als de mannen die zich bezighielden met vissen en vogelen op de Lek. In 1514 werden de wereldzeeën nog niet bevaren door de Hollanders, dit gebeurde toen al wel door de Portugezen. We kunnen dus aannemen dat de Krimpenaren die op zee verbleven allemaal betrokken waren bij de Europese Vaart, ofwel de handelsvaart ofwel de visserij.

Europese handelsvaart

In de 15^e eeuw waren de Hollandse kooplieden gespecialiseerd in het vervoeren van alle mogelijke bulkgoederen, van Noordwest- tot Zuid-Europa. Aan het eind van die eeuw was het vooral de graanhandel die door de Hollanders werd gedomineerd.

Aanvankelijk werd vooral graan geïmporteerd uit Noord-Frankrijk. Onder andere Dordrecht en Gouda speelden daarbij een belangrijke rol. Maar toen er in West-Europa een gebrek aan graan begon te ontstaan, ging men naar het Oostzeegebied, om granen en vooral rogge te halen. Behalve voor de eigen consumptie en biernijverheid werd graan ook doorgevoerd naar Spanje en Portugal. De schepen namen dan b.v. zout mee terug. Ook deels weer voor eigen gebruik en deels voor doorvoer naar het Oostzeegebied.

Voor de handelsvaart is de ontwikkeling van het fluitschip van groot belang geweest. Het was een heel stabiel schip waarop met een kleine bemanning (10-12 man) kon worden volstaan. De verhouding van de lengte en de breedte was groter dan gebruikelijk en het meest bijzonder, het was een dikbuikig schip met een heel smal bovendek. Dat laatste betekende winst ten opzichte van de concurrentie, want de tol die in de Sont (de toegang tot het Oostzeegebied) moest worden betaald was afhankelijk van de breedte van het dek. Het

fluitschip was hét schip van de Europese handelsvaart.

In het gemeentearchief van Rotterdam kwamen we de naam tegen van een 18e -eeuwse dorpsgenoot. Zijn naam Jan Groen. Uit de akte blijkt dat hij in 1729 als schipper, mede reder en mede eigenaar met het schip 'De Groene Eenhoorn' o.a. wijn uit Frankrijk heeft gehaald. Een jaar later blijkt hij met hetzelfde schip haring naar Frankrijk te hebben vervoerd. Uit deze akte blijkt dat de Europese handelsvaart voor onze dorpsgenoten niet onbekend is geweest.

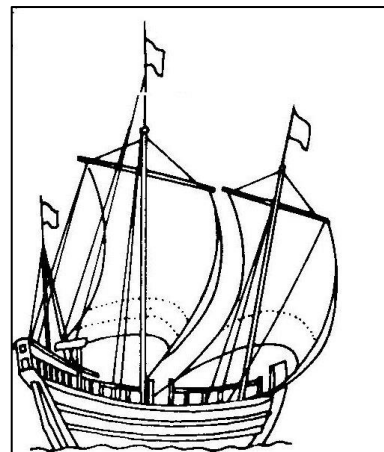
Omstreeks 1600 had de Europese handelsvaart zijn hoogtepunt bereikt en was er vooral daardoor een hoge mate van welvaart in dit gewest. Men beschikte over veel kapitaal om te investeren in de scheepvaart naar andere continenten zoals Afrika, Azië en Amerika. Ook op die vaart kunnen we volop dorpsgenoten tegenkomen, maar het verhaal daarover valt buiten de context van de Europese Vaart.

Haringvisserij

Eind 13^e eeuw kon de riviervisserij niet meer voldoen aan de eigen vraag. Eind 13^e en in de 14^e eeuw visten de Hollanders al (vooral op haring) onder de kusten van Engeland en Zuid-west Zweden. De haring werd daar aan wal gebracht en gekaakt en vervolgens naar Holland vervoerd. Toen de vangsten onder de kust terug gingen lopen werden de visgronden begin 15^e eeuw verlegd naar open zee. De visserij op zee was mogelijk door het kaken van de haring en de ontwikkeling van een scheepstype dat uitermate geschikt was voor de haringvisserij, de haringbuis. De buis had een breed dek dat was ingericht met voldoende ruimte om het net boven te halen. De vis te kaken, te zouten en te verpakken in houten kuipen. Het grote ruim bood de mogelijkheid de kuipen op te slaan.

Behalve de eigen vraag was er nog een reden waarom de Hollanders zich op de haringvangst richtten.

Voor het graan, dat zoals gezegd voor eigen consumptie werd ingevoerd, moest er uiteraard ook een exportartikel zijn en dat was de haring. Dat tekent het grote belang van de haringvisserij. Er werd gevist voor de eigen consumptie en voor de export.

16e-eeuwse haringbuis.
Naar Roorda 'Ned.
Zeevisscherij en
visschersschepen'.

*Nil mirum adspirant Deo, Duce Principe belli.
Hispanos Crimpis fulgentia ponere signa.*

*Non semper fortuna eadem est quando Navarâ est.
Et quando bona est captata occasio semper.*

overgegaan in de omgeving bemanning voor hun haringvloot te werven.

Ook de in Crimpen woonachtig gebleven vissers verlegden hun activiteiten van de riviervisserij naar de zeevisserij, vooral haring maar ook bot en schol.

Een stukje uit een akte van 1588 *‘Wat so veel personen van mannen in Crimpen zijn, hebben haar meest begheven in de zee tot de harinckvaart, om voor haar familie de cost en nootdurft te gewinnen’*.

Zo duikt in de archieven van 1589 ene Herben Gerritsen op als getuige in het geding over het eigendom van koeien. Hij verklaart dat hij ten tijde van het ontstaan van het conflict ‘ten haring’ was en zijn informatie dus heeft van ‘horen zeggen’.

In een akte uit 1696 lezen we over zaliger Jan Jasperse in leven ‘stuurman ter haringe’. In 1705 wordt genoemd Pieter Pieterse Koningh als visser en vermoedelijk eigenaar van een haringbuis.

In de loop van de 18^e eeuw is de haring in ons land steeds minder volksvoedsel geworden en ook de export van de haring was in de eerste helft van de 19^e eeuw volledig ingestort.

Dat het aantal Krimpense zeevissers in de 18^e eeuw daalde door de algehele teruggang in die sector blijkt wel uit ‘De Nederlandse Stad- en Dorpsbeschrijver’ uit 1779.

Deze vermeldt dat ‘nog 2 vissersschuiten uitvaren naar zee, maar dat eertijds toen de visvangst nog in bloei van Krimpen op den Lecq een tijd heeft beleefd waarin 13 visschuiten vandaar uitvoerden.’

Daarmee waren de Krimpenaren echter niet van de zee verdreven. Buiten de Europese Vaart komen we ze in

diezelfde 18^e eeuw tegen bij de VOC en WIC in dienst van de Admiraliteit (voorloper van de marine) en erg genoeg ook bij de slavenhandel. Het bevaren van de wereldzeeën valt echter buiten dit thema over Europa. Hier komen we later op terug. Wel tot de Europese Vaart kan de walvisvaart worden gerekend. Ook daar zullen we later over schrijven.

Veel aan de zeevaart verwante bedrijvigheden die ons dorp heeft gekend zijn de scheepmakerij, zeilmakerij, touwslagerij, de bouw van reddingssloepen, de blokmakerij en de scheepsmotoren.

Bronverwijzing: ‘Geschiedenis van Holland’ onder redactie van Thiemo de Nijs en Eelco Beukers.

Blokmakers in Krimpen aan de Lek

door Elsa Moerkerken

De houtverwerkende bedrijven namen vanouds ook een plaats in bij de handel en industrie van Krimpen. De scheepsblokmakerij, het maken van masten, haken en bomen voor zee- en rivierschepen in diverse vormen en voor verschillend gebruik.

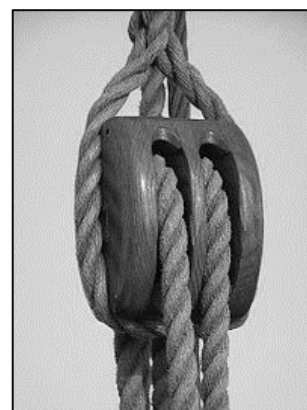
Blokmaker was in de scheepsbouw het ambacht voor het vervaardigen van een blok, ook wel *katrol* genoemd. Een in de zestiende en zeventiende eeuw onmisbaar ambacht; benodigd in de scheepsbouw. De werkplaats waar het ambacht werd beoefend stond bekend als blokmakerij.

Een blok is een apparaat om touwwerk in verschillende richtingen te kunnen leiden, tevens in gebruik als samenstellend deel van takelconstructies en talies.

Een blok werd vervaardigd van hout en werd naar het

aantal *schijven* genoemd: één- twee- of drieschijfsblok enz. Een houten blok kan uit één stuk worden gemaakt, maar gebruikelijker is, zeker bij meerschijfsblokken, een constructie die bestaat uit

twee *wangen* die door *dammen* op een vaste afstand worden gehouden, terwijl bij *meerschijfsblokken* de

schijven door dunne schotjes worden gescheiden. Het geheel wordt dan verstevigd en doorverbonden met houten pennen.

Houten blokken zijn *gestropt*; wat wil zeggen: zij worden door een touwen *strop* of *grommer* omvat, die in de *neuten* (gleuven) van de wangen wordt ingelaten, of zij zijn van ijzeren beslag voorzien, met een al of niet draaiende *nok* (haak). De schijven zijn van pokhout of ijzer vervaardigd en draaien om een *nagel* of *bout*, die door de wangen en schijven gaat. (bron Wikipedia)

Krimpen aan de Lek had drie grote blokmakerijen.

Vroeger waren er in Nederland veel blokmakerijen. In de zeiltijd had een vrachtschip (driemaster) wel vierhonderd blokken nodig. Al de zeilen, die vroeger moesten worden gehesen, zijn nu verdwenen. Ook voor los- en laadbomen zijn weinig blokken meer nodig.

Vlak na de eerste wereldoorlog hebben de bedrijven een goede tijd gehad. Door de nood gedwongen kwamen er toen veel zeilschoeners in gebruik. Die moesten worden voorzien van blokken. Tot voor de tweede wereldoorlog werd er ook veel geleverd aan de werven in Nederlands-Indië. Later gingen veel blokken naar Amerika.

De bekendste blokmakers in Krimpen aan de Lek waren firma Roest, firma P.Verhoeff & zoon, firma A.Vermeer & zoon. Zij leverden veel aan scheepswerf J&K Smit die grote zeilschepen heeft gebouwd. Roest, Vermeer en Verhoeff waren aanvankelijk werknemers in de zgn. schoppenshuur van Groeneveld in het Middelland. Toen het bedrijf werd beëindigd zijn heel veel mannen voor zichzelf begonnen, waaronder bovengenoemde drie.

Cees Roest begon als schoppenmaker, in de schoppenmakerij van Wout Roest. Adrianus Vermeer en Piet Verhoeff werden blokmakers. Ter plaatse van de schoppenshuur begon L.C. Groeneveld begin 1900 een houtzagerij met de houtzaagmolen Adriana Elisabeth.

Blokmakerij Roest

De schoppenmakerij en blokmakerij van Roest zat naast de oude school aan de Dorpsstraat. Hier startte Wout Roest in 1865 met geleend geld van de oude Mijnlieff, een schoppenmakerij. Mijnlieff leende hem geld met de conditie dat hij geen rente hoefde te betalen als de vrouw van Wout brandstof zou afnemen bij de firma Mijnlieff. In 1878 kwam genoemde Cees Roest in het bedrijf en begon begin 1900 samen met Adrianus de Hon (schoonzoon van Wout) de blokmakerij. Na hem kwamen de zoon Cornelis en kleinzoon Wout. Het bedrijf is in de jaren 50/60 verhuisd naar de hoek Tiendweg/Breekade.

Een kijkje in de blokmakerij omstreeks 1926. Staande van links naar rechts: Adrianus de Hon, Cees Roest, Wout Roest, Huibert Roest, Cornelis Roest en Bastiaan Groenendijk. Hurkend ervoor: A. Verkaik en Wouter Roest.

Blokmakerij Vermeer

De blokmakerij werd opgericht in 1878 door Adrianus Vermeer (geb. 1844). Hij werd opgevolgd door zoon Adrianus (geb.1886) en nog weer later werd zijn kleinzoon Adrianus, in de volksmond Janus (geb. 1912) eigenaar. Een andere zoon van de grondlegger, Cornelis (geb. 1873) is een eigen bedrijf begonnen in Ouderkerk aan den IJssel.

Machinale Scheepsblokmakerij Houtdraaijerij

Specialiteit in Esschen Sloepriemen.
Prima Esschenstelen voor Spit-
schoppen en Harkstelen. — Linden
Schoffelstelen — Landeggen — Land-
rollen en Draagberries

KRIMPEN A. D. LEK

TEL. 35 - POSTREK. 14020 - OPGER. 1878

Fa. Adrs. Vermeer

Het bedrijf was achtereenvolgens gevestigd op Middelland 61, Middelland 47 en Middelland 1. De foto is circa 1929 genomen in de blokmakerij aan het Middelland.

Van links naar rechts: Cornelis Vermeer Adrz, geb. 14-10-1873, ovl.?? .

De zoon van een personeelslid.

Adrianus Vermeer Sr, geb. 10-10-1844, ovl. 24-08-1935.

Adrianus Vermeer Cornz, geb. 28-04-1904, ovl. 04-12-1985.

Adrianus Vermeer Adrz, geb. 27-11-1886, ovl. 15-07-1967

Blokmakerij Verhoeff

Bij de grens Middelland/Molendijk binnendijks was blokmaker Piet Verhoeff gevestigd, later volgde zijn zoon Tinus hem op. Deze was ook jaren raadslid. Tinus werd opgevolgd door zijn oomzegger Piet. Er werden ook andere zaken van hout gemaakt, zoals je in de advertentie kan zien.

Blokmakerij van T. Verhoeff
Middelland te Krimpen a/d Lek

J. den Otter P. Verhoeff T. van Krimpen J. Westbroek A. Roest D. Kooi

N.V. P. VERHOEFF & ZOON'S BLOKMAKERIJ

KRIMPEN A. D. LEK, TEL. 14, POSTREK. 48931

Leveren tegen scherp concurrerende prijzen:

BLOKWERK in Iepen-, Teak- en
Esschenhout.

Greenen en Esschen Riemen, Handspaken
Rondhout, Houtdraaiwerk, Pompzuigers
en Emmers, Vlaggenstokken, Blokschijven
met IJzer- Koper- of Patentbus, Tent-
stokken, Bezemstokken.

Vraagt prijs

Samenwerking

In 1959 startte er een samenwerking tussen Verhoeff en Vermeer, N.V. Verenigde Blokmakerijen. Beide bedrijven waren eind van de 19^e eeuw opgericht. Het was destijds groot nieuws. De concurrentie tussen de 3 blokmakerijen was altijd zeer groot geweest. Ze leefden als het ware op voet van oorlog en het was onvoorstelbaar dat er werd gefuseerd. Op het moment van samengaan waren er in Nederland nog 3 blokmakerijen. De samenwerking ging van start op 1 september 1959 en de werkzaamheden werden geconcentreerd in de werkplaats van Vermeer.

In de werkplaats van Verhoeff vestigden zich in 59/60 de gebroeders Van Vliet, installatie- en elektriciteitsbedrijf. Piet Verhoeff heeft na enige tijd de nieuwe NV verlaten.

In 1974 werd het bedrijf overgenomen door Van Drunen die o.m. ook blokken maakte. Het personeel werd overgenomen.

Heeft u nog meer informatie of foto's over de blokmakerijen, laat het ons weten.

Ook andere verhalen over Krimpen aan de Lek zijn welkom.

Mededelingen:

- HOP in de bibliotheek is weer te bezoeken. Een nieuwe tentoonstelling is te zien vanaf juli, thema is Sportverenigingen in Krimpen aan de Lek.
- Het Historisch Café aan de leestafel in de bibliotheek start weer in september, iedere eerste vrijdagmiddag van de maand van 14.00 tot 16.00 uur (als de anderhalve meter nog van kracht is, is vooraf aanmelden verplicht).
- De studiezaal van het Streekarchief Midden-Holland is weer open. Klanten kunnen op afspraak weer de Chocoladefabriek bezoeken om onderzoek te doen en originele archiefstukken te raadplegen. De openingstijden van de studiezaal zijn dinsdag tot en met vrijdag van 10:00-17:00 uur. Een afspraak maken kan per e-mail (info@samh.nl). Raadplegen kan gedurende een maximale periode van 3 uur in de ochtend of middag en gebeurt per voorkeur alleen. Kijk voor meer informatie op de vernieuwde website van het Streekarchief (www.samh.nl).

- Open Monumentendag is op zaterdag **11 september 2021**. Thema Jouw monument is mijn monument. Een breed begrip, veel type monumenten passen binnen dit thema: in principe elk gebouw; want in elk gebouw hebben mensen gewoond, gewerkt en geleefd. Wij zullen aandacht besteden aan de Rijks- en Gemeentelijke Monumenten in Krimpen aan de Lek.
- De najaarsbijeenkomst staat gepland voor woensdagavond **3 november 2021**. Zet de datum alvast in uw agenda.

Heeft u de contributie over 2021 al betaald?

Bankrekeningnr: NL11RABO0335776221

t.n.v. Historische Vereniging Crempene

COLOFON

Oud Nieuws wordt uitgegeven door de historische vereniging van Krimpen aan de Lek 'Crempene'
Redactie en opmaak: Gijs en Elsa Moerkerken
Correctoren: Jan Kees Wepster, Bert van den Herik
Secretariaat: Annetje Ockersstraat 19
2931 PJ Krimpen aan de Lek
Tel: 0180-523769
e-mail: crempene@ziggo.nl
website:
www.historischeverenigingcrempene.nl
facebook: www.facebook.com/historischeverenigingcrempene